Богоридевци.

Да е истина това дето някои на послѣдно время писаха, че Богоридевци произхождат отъ нѣкого си Българина Богора, оченик въ Царград за Чорния. У нас, богорица собственно име днес се не среща и даже не прозвище подобно име въ Жители и въ родѣ на Богоридевци поп Стойко или и богоподобие съгрешения Врачански. Прозвището Богорид на е невѣсто, но обмислено присвоение на порекло, произходяще отъ името на первичния богорѣтен български царь — Бориса Михаила, когато Византийцитѣ, и именно хронографи нѣкои наричат Богорис. Това славно и свято име не безумнимено е било присвоено отъ нѣкои българи, за да бъде надѣянно като прозвище и порекло на поп Стойковата родица. Поп Стойко, и родѣт му не се носили такъвъ нѣкое прозвище отъ нѣмѣ; той го е усвоил когато станал Съгрешений и епископ на Враца, както свидѣтелствува житието надписчат на портретчат му изобразен на живоописчат му и казвам и доказвам: Съгрешений Богорид Епископ Врачански хаю. Прозвището Богорид напомнеа не само и него на знаменития български царь, но въ него ясно се вижда еще като вкоренено народно мнение, че българис, и не еще кажем нѣщо прѣкалено, ако кажем често изразява, или въ сего се заключава крѣпката и настойчивата воля на первичния българин поп Стойко и непоколебимото у него намѣрение да прѣдстави въ свѣтлината бъдущата си порица съ неотъемлемия признак на нѣкакъвъ произхождение.

По благополучие младитѣ Богоридевци се отъ правдали съображенията и надеждитѣ на своитѣ калеи въ българщината и родоначалник; тѣ се влѣзли между изчезващи чрезъ гръцкия елемент, между който се подкачили политическото си съгрешение съ надежда и увѣреност да напрѣдват, но яще на чело унизеното, унизменото дори и на високото име българин вкоренено, както прѣкохнал въ прозвище Богоридевци; а съ това тѣ се напомнили на свѣтлината Забравени и изпъдени български народ. Чистотата и повече пъти постоянно унизвано и найсетѣ съвѣсти отличавато името българин при толкоз подбиване и съблазнителни примѣри за отричане на толкоз българи отъ това име, било то за само съ храбрение или за унапрѣдвание нѣкакво. При такъвъ потъдване на гръцизмата или по-правно на фанариотизма, който винаги е и прѣобладавал съ името на вѣрата, че стръвта на ядението и повишението съ страхъ на прѣзрѣнието и унижението. Младитѣ Богоридевци не само се напомнили на нищо да се отрекатъ отъ българщината, не само се не уплашили да отъчатъ и за тая произхождение си между непринадлежащитѣ нему елементи и сами волно да умрятъ без время за народ-та си, но се явявали смѣло и горди съ печатъ-та на произхождение си на чело. — Колко не знае нищо и тѣ отъ една страна съблазнителни, а отъ друга прѣмѣнливитѣ времена и случаи за българщината, който не помнили дълбокото пѣване на българский народ и изчезване у него на вѣчна народна съвѣсти, на вѣчно народно чувство къмъ нему, той не може колкото трѣба да оцѣни великото значение на идеята у первичния родоначалник Богоридевци, нито красотата и важността на тая постъпка у младитѣ Богоридевци.

Ако и да не би направили друга нѣкое какъвъ гадѣ знаменитъ дѣло, младитѣ Богоридевци и особено по старичка отъ тѣх, който като високочиновник въ Турската дворцова, имѣл дълга години, ако би да отъкарел всичкитѣ му други дѣйствия, старания и услуги, които е принесъл на народ-та си, само това, дето се не е срамил отъ българското си произхождение и не е уплашил народното си име; но е излѣтял съ него трѣбъ свѣтлината и е отворил на ново за времетѣ за българитѣ страница на историята и е турѣл слѣд толкова вѣкове е вкоренен въ него името българин; само това, само таз у-

ГРАДСКИ АРХИВ